

Musikredaktøren forudsiger: Når kunstig intelligens bliver kreativ for alvor, er der ikke længere nogen grænser for musikken

Kunstnere samarbejder allerede nu med kunstig intelligens. Men når de neurale netværk en dag bliver i stand til at gå deres egne veje, bliver det for alvor vildt, skriver Politikens musikredaktør, Thomas Michelsen, i denne kommentar.

Fremtidsperspektiverne er svimlende. Hvad for eksempel med uendelig, interaktiv musik til dine computerspil. Hvad med personaliserede soundtracks til de bøger, du læser? Eller hvorfor ikke et personligt livssoundtrack? Forment efter lige præcis dine særlige oplevelser og dit livsforløb.

Kunstig intelligens er ikke bare chatbots og førerløse biler. I de seneste år har kunstig intelligens fundet vej ind i kunsten. Neurale netværk som det amerikanske Creative Adversarial Network (CAN) kan skabe billedkunst. I Oxford har en robot for nylig holdt sin første kunstudstilling, og man skal ikke tale længe med forskere i kunstig intelligens, før det grundlæggende spørgsmål popper op.

Nemlig: Hvad er kreativitet?

Kunstig intelligens – på engelsk AI (*artificial intelligence*) – kan stille medicinske diagnoser og handle aktier på børsen. Men kunstig intelligens kan også få robotter til at spille musik. Som nu robotten Shimon fra USA, der spiller marimba, og som mandag besøger Aarhus for at give to koncerter med Aarhus Jazz Orchestra i Musikhuset.

Hvor eksperter indtil for meget nylig regnede computere, der kunne spille skak eller *go*, for intelligente, er grænserne i gang med at flytte sig.

For der er, trods alt, en fundamental forskel mellem at være kreativ på egne præmisser og så at være god til at imitere på baggrund af store mængder af data ved hjælp af såkaldte evolutionære algoritmer. Hvilket robotten Shimon er. Det sidste kan bruges til at skabe rigtig god musik ved hjælp af AI. Men stadig musik, der lyder som den musik, vi kender.

Et eksempel er den elektroniske komponist Aiva, som hendes opfindere – en gruppe unge fra Luxembourg – omtaler som »hun«.

Inspireret af sci-fi-film

Aiva er 'født' i 2016 og i fuld sving med at komponere soundtrack til film. Det har hun lært ved at læse en hulens masse noder af menneskelige komponister.

Navnet Aiva står for *artificial intelligence virtual artist* og er inspireret af det usynlige kvindelige kunstig intelligens-væsen i Spike Jonzes sci-fi-film 'Her' fra 2013.

Ligesom andre AI-applikationer er Aiva i stand til at simulere den måde, den menneskelige hjerne løser opgaver på. Hun komponerer hurtigt, tjekker selv for plagiat, har aldrig skriveblokering, og på YouTube kan man høre et symfoniorkester spille Aivas musik. Den lyder fuldstændig som filmmusik skrevet af et menneske. Stort, følelsesfuldt og flot.

Som hendes opfindere påpeger, har Aiva heller ingen problemer med at skrive for eksempel klavermusik, der kræver 15 fingre. Præcis som Shimon kan spille marimba med 4 arme. Menneskers fysiske begrænsninger gælder ikke for computere og robotter. Men foreløbig handler det om samarbejde mellem kunstig intelligens og mennesker. På præmisser, som mennesket definerer.

Det store spørgsmål

Det store spørgsmål er, hvornår AI-udviklingen går fra såkaldt snæver intelligens til generel intelligens. Nogle mener, det snart vil ske. Læs for eksempel, hvad opfinderen og fremtidsforskeren Ray Kurzweil har skrevet. Eller [hør ham fortælle på YouTube](#).

[Andre hører det stadig som fjern fremtidsmusik. Men anmeldere har allerede udtrykt anerkendelse over et album fra elektronmusikeren Holly Herndon skabt i samarbejde med AI.](#)

American Idol-vinderen og popsangeren Taryn Southern klarer sig ifølge eget udsagn i musikbranchen uden at vide ret meget om musik, men netop ved at samarbejde med kunstig intelligens, og der er for længst solgt malerier og offentliggjort poesi skrevet af neurale netværk.

Sidste år åbnede Danmarks Tekniske Universitet en forsknings- og undervisningslinje i kunstig intelligens og data, og der investeres heftigt i området.

Menneskemusikere kan allerede nu have grund til at være misundelige på robotter som Shimon, der har 4 arme og kan spille super hurtigt. Men det springende punkt er, hvornår

kunstig intelligens går fra at imitere og improvisere på vores præmisser til at være kreativ på egen hånd. Den dag åbner der sig svimlende nye horisonter for kunsten og musikken.